

الْفِعْلُ الْمُضَارِعُ الْمَنْصُوبُ

Ο «ενεστώτας» μετά από τα μόρια (να/أَنْ), (δεν θα/لَنْ), (για να/كَى), (άρα/إِنَّ), (για να, μέχρι να, (حتى/حَتَّى), (για να, ώστε να/فَ), (για να/لِ), (δεν θα + παρατατικός/لِ) αλλάζει την κατάληξη του ως εξής.

1. Στα πρόσωπα (أَنَا، أَنْتَ، هُوَ، هِيَ، نَحْنُ) αλλάζει το βραχύ φωνήεν στο τελευταίο γράμμα από νταμμά ـَ σε φατχά ـِ .
2. Στα πρόσωπα (أَنْتَ، أَنْتُمْ، هُمَا، هُمْ) χάνει το τελικό του (ن).
3. Στα πρόσωπα (أَنْتَ، هُنَّ) παραμένει ίδιος.
4. Συχνά το كَى συνοδεύεται από لِ (لِكَى) χωρίς καμία διαφορά στη χρήση ή στο νόημα.

Παραδείγματα:

عَلَيْكَ أَنْ تَدْرُسَ جَيِّدًا - طَلَبَ الْمُعَلِّمُ مِنَ الطَّالِبِينَ أَنْ يَعْمَلَا مَعًا.
 انْتَقَلْتُ كَيْ أَعْمَلَ فِي الشَّرْكَةِ - جَلَسَ الْمُوظَّفُونَ لِكَى يُناقِشُوا الأَمْرَ مَعَ المُدِيرِ.
 كُنْ أسَافِرَ قَبْلَ الصَّيْفِ. الأمّهاتُ كُنْ يُسَافِرْنَ بَعِيداً عَن أَوْلَادِهِنَّ.
 - سَأَصِلُ غَدًا ظُهْرًا - إِنْ أَسْتَقْبَلَكَ.
 - جاءَ زَمِيلٌ جَدِيدٌ لِيَدْرُسَ فِي مَدْرَسَتِنَا.

Παρατηρήσεις:

Από τα παραπάνω μόρια μόνο τα أَنْ, كَيْ, لَنْ, إِنَّ είναι αυθεντικά μόρια που από μόνα τους επηρεάζουν τις καταλήξεις του ρήματος. Τα άλλα μόρια επηρεάζουν το ρήμα επειδή εννοείται μαζί τους το μόριο أَنْ και τα παραθέτουμε παρακάτω με παραδείγματα που διευκρινίζουν και την χρήση τους:

Παρατατικός (فَ), όπως: اَدْرُسْ فَتَنْجَحْ

Παρατατικός (لِ), όπως: اَدْرُسْ لِتَنْجَحْ

γ) Το (لَ) το αποφαιτικό, όπως: (وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ)

δ) Το (حَتَّى) του μέλλοντα, όπως: (لَنْ أَخْرُجَ حَتَّى يَصِلَ صَدِيقِي)

➤ Συνηθίζεται στα αραβικά η χρήση του ρηματικού ουσιαστικού (الْمَصْدَر) στη θέση του «ενεστώτα» και των παραπάνω μορίων, ενώ στα ελληνικά αυτό σπάνια συμβαίνει.

Παραδείγματα:

عَلَيْكَ أَنْ تَدْرُسَ (الدراسة) جَيِّدًا.
لَنْ أَخْرُجَ حَتَّى يَصِلَ (وُصُول) صَدِيقِي.

(١) أَضْعُ أَنْ، لَنْ، كَيْ، إِذَنْ فِي الْفَرَاغِ الْمُنَاسِبِ مِنَ الْجُمْلِ التَّالِيَةِ:

١. طَلَبْتُ الْمُوظَّفَةَ مِنْ زِيَادٍ يَكْتُبُ اسْمَهُ وَعُنْوَانَهُ.

٢. هَلْ لِي أَعْرِفَ مَوْعِدَ الطَّائِرَاتِ إِلَى جَزِيرَةِ رُونΟΣ مِنْ فَضْلِكَ؟

٣. رَكِبَ الضُّيُوفُ فِي سَيَّارَتِهِمْ يَتَوَجَّهُوا إِلَى الْفُنْدُقِ.

٤. يُسْتَحْسَنُ تَحْجِزَ تَذْكَرَةِ السَّفَرِ قَبْلَ فِتْرَةِ كَافِيَةٍ.

٥. الْأَوْلَادُ يَخْرُجُوا لِلْعِبِ فِي الْحَدِيقَةِ ظُهْرًا.

٦. أَنْتَنْ سَمَحْتَنْ لَهُنَّ يَخْرُجْنَ مِنَ الصَّفِّ.

٧. خَرَجَتِ الْأُسْرَتَانِ فِي جَوْلَةٍ فِي الْقَرْيَةِ تَتَعَرَّفَا عَلَيْهَا.

٨. مَاذَا نَصَحَ الْمُوظَّفُ زِيَادَ يَفْعَلُ؟

٩. - أَحِبُّ أَلْعَبَ كُرَةَ الْقَدَمِ كُلَّ يَوْمٍ أَحَدٍ.

- أَلْعَبَ مَعَكَ.

١٠. يَدْفَعُوا الْحِسَابَ قَبْلَ يُحْضِرَ لَهُمُ الْعَامِلُ الْفَاتُورَةَ.